

இனிமையான குழந்தைகளே, இந்த ஆன்மீகப் படிப்பை ஒருபோதும் தவறவிடக் கூடாது, இந்த படிப்பின் மூலம் தான் உங்களுக்கு உலக இராஜ்யம் கிடைக்கும்.

கேள்வி: படிப்பை ஒருபோதும் தவறவிடாமலிருப்பதற்கு எந்த நம்பிக்கை உறுதியாக இருக்க வேண்டும் ?

பதில்: நமக்கு சுயம் பகவானே ஆசிரியராகி படிப்பித்துக் கொண்டிருக்கிறார், இந்த படிப்பின் மூலம் தான் நமக்கு உலக இராஜ்யத்தின் ஆஸ்தி கிடைக்கும் மற்றும் உயர்ந்த பதவியும் கிடைக்கும், தந்தை நம்மை கூடவே அழைத்துச் செல்வார் என்ற நிச்சயம் ஏற்பட்டு விட்டால் படிப்பை ஒருபோதும் தவறவிட மாட்டார்கள். நம்பிக்கை ஏற்படாத காரணத்தினால் படிப்பின் மீது கவனம் இருப்பதில்லை, படிப்பை தவற விட்டுவிடுகிறார்கள் .

பாடல்: நம்முடைய தீர்த்த யாத்திரை தனிப்பட்டது...

ஹ்ம்சாந்தி. இனிமையிலும் இனிமையான குழந்தைய சத்சங்கம் மற்றும் இப்போதைய இந்த சத்சங்கத்தின் அனுபவியாக இருக்கிறார்கள். கடந்த காலம் அதாவது இந்த சத்சங்கத்திற்கு வருவதற்கு முன்னால் புத்தியில் என்ன இருந்தது மற்றும் இப்போது புத்தியில் என்ன இருக்கிறது. இது இரவு பகலுக்கான வித்தியாசத்தைக் காட்டுகிறது. அந்த சத்சங்கங்களில் வெறுமனே கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். மனதில் எந்த ஆசையும் இருப்பதில்லை. வெறும் சத்சங்கத்திற்குச் சென்று சாஸ்திரங்களின் சில வார்த்தைகளைக் கேட்கிறார்கள். இங்கே நீங்கள் குழந்தைகளாக அமர்ந்துள்ளீர்கள். உங்கள் புத்தியில் இருக்கிறது - ஆத்மாக்களாகிய நாம் பாப்தாதாவின் முன்னால் அமர்ந்திருக்கிறோம் மற்றும் அவரிடமிருந்து நாம் சொர்க்கத்தின் ஆஸ்தி பெறுவதற்காக ஞானம் மற்றும் போகம் கற்றுக் கொண்டிருக்கிறோம். நாம் வக்கீல் அல்லது பொறியாளர் ஆவோம் என்று படிக்கின்ற மாணவர்கள் புரிந்து கொள்வதைப் போலத்தான் இதுவும் ஆகும். சிலர் பாட்சையில் தேர்ச்சி அடைந்து பதவி அடைவார்கள். இப்போது நாம் படித்து இப்படி ஆவோம் என்ற சிந்தனை ஆத்மாவுக்குள் வருகிறது. சத்சங்கத்தில் என்ன பிராப்தி கிடைக்கும் என்ற எந்த இலட்சியமும் இல்லை. அப்படியே ஏதேனும் ஆசை இருந்தாலும் அது அல்ப காலத்திற்கான ஆசையாகும். சாது சந்தியாசிகளிடம் கிருபை காட்டுங்கள் ஆசீவாதம் செய்யங்கள் என்று கேட்பார்கள். இந்த பக்தி அல்லது சத்சங்கங்கள் போன்றவை செப்பு இங்கே வரை வந்தடைந்து விட்டார்கள். இப்போது நாம் தந்தைக்கு முன்னால் அமர்ந்திருக்கிறோம். இப்போது ஆத்மாவுக்கு தந்தையிடமிருந்து ஆஸ்தி பெறுவதற்கான ஒரேயொரு ஆசை தான் உள்ளது. அந்த சத்சங்கங்களில் ஆஸ்தி பெறுவதற்கான விசயமே இல்லை. பள்ளிக்கூடம் அல்லது கல்லூரிகளில் கூட ஆஸ்தி பெறுவதற்கான விசயம் இருப்பதில்லை. அவர்கள் படிப்பிக்கக்கூடிய ஆசிரியர்கள். இந்த நேரம் குழந்தைகளாகிய நீங்கள் ஆஸ்தி அடையக்கூடிய ஆசையை மனதில் கொண்டு அமர்ந்துள்ளீர்கள். தந்தை பரந்தாமத்தில் இருந்து வந்திருக்கிறார். நமக்கு மீண்டும் சதா சகமான சுய இராஜ்யத்தைக் கொடுப்பதற்காக வந்திருக்கிறார். இது குழந்தைகளின் புத்தியில் கண்டிப்பாக இருக்கிறது அல்லவா? தந்தையின் முன்னால் செல்வதன் மூலம் ஞானத்தின் அம்பு நன்றாக பாயும் என்று புரிந்து கொள்கிறார்கள். ஏனெனில் அவர் சர்வசக்திவானாக இருக்கிறார். குழந்தைகள் கூட ஞான அம்பு செலுத்தக் கற்றுக் கொள்கிறார்கள். ஆனால் வரிசைக்கிரமமான முயற்சியின்படி தான் கற்றுக் கொள்கிறார்கள். இங்கே தான் நேரடியாக கேட்கிறீர்கள். பாபா புரிய வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார் என்று புரிந்து கொள்கிறீர்கள். மற்ற சத்சங்கங்கள் அல்லது கல்லூரிகளில் இப்படி புரிந்து கொள்ள மாட்டார்கள். நாம் எல்லைக்கப்பாற்பட்ட தந்தையிடமிருந்து எல்லைக்கப்பாற்பட்ட ஆஸ்தியை அடைந்து கொண்டிருக்கிறோம். நாம் இந்த சிருஷ்டிக் க்கரத்தைத் தெரிந்து கொண்டு விட்டோம். அந்த சத்சங்கங்களில் பல பிறவிகளாக சென்று கொண்டே இருக்கிறார்கள். இங்கே ஒரு தடவைக்கான விஷயம் ஆகும். பக்தி மார்க்கத்தில் என்னவெல்லாம் செப்தார்களோ அவை இப்போது முடிவு பெறுகிறது. அதில் எந்த சாரும் இல்லை. ஆனாலும் அல்ப காலத்திற்காக மனிதர்கள் எவ்வளவு தலையை உடைத்துக் கொள்கிறார்கள். நமக்கு பாபா படிப்பித்துக் கொண்டிருக்கிறார் என்று குழந்தைகளாகிய உங்கள் புத்தியில் உள்ளது. பாபா தான் புத்தியில் நினைவுக்கு வருவார் மற்றும் தன்னுடைய இழந்து விட்ட இராஜ்யம் நினைவுக்கு வந்து விடுகிறது. இப்போது நாம் எவ்வளவு முயற்சி செப்வோமோ, பாபாவை நினைவு செப்வோமோ மற்றும் ஞானத்தின் தாரணை செப்வோமோ, மற்றவர்களையும் ஞானத்தின் தாரணை செப்ய வைப்போமோ அந்தாவு உயர்ந்த பதவி அடைவோம். இது ஒவ்வொருவருடைய புத்தியிலும் உள்ளது அல்லவா? தந்தை இந்த பிரஜா பிதா பிரம்மா மூலமாக புரிய வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார். இவரை தாதா என்று தான் சொல்வார்கள். சிவபாபா இவருக்குள் பிரவேசமாகி நமக்கு படிப்பித்துக் கொண்டிருக்கிறார். முன்பு இந்த விஷயங்கள் நம்முடைய புத்தியில் இல்லை என்று நீங்கள் தெரிந்துள்ளீர்கள். நான் கூட (பிரம்மா பாபா) நிறைய சத்சங்கங்கள் போன்றவை சென்றிருந்தேன், ஆனால் பரம்பிதா பரமாத்மா பிரம்மா மூலமாக வந்து எப்போது படிப்பிக்கிறார் என்பது சிந்தனையில் இருக்கவில்லை. இப்போது தந்தையை தெரிந்துள்ளோம். புதிய உலகம் சொர்க்கத்தின் இராஜ்யம் மீண்டும் நினைவுக்கு வருகிறது. உள்ளுக்குள் மகிழ்ச்சி ஏற்படுகிறது. பகவான் என்றழைக்கப்படும் எல்லைக்கப்பாற்பட்ட தந்தை நமக்கு படிப்பித்துக் கொண்டிருக்கிறார். பாபா பத்தீ பாவனாக இருக்கின்றார், பிறகு ஆசிரியரின் ரூபத்தில் வந்து நமக்கு படிப்பிக்கிறார். குழந்தைகளாகிய உங்களைத் தவிர இந்த சிந்தனையோடு உலகத்தில் வேறு யாரும் இப்படி அமர மாட்டார்கள்.

நீங்கள் எல்லைக்கப்பாற்பட்ட தந்தையின் நினைவில் அமர்ந்துள்ளீர்கள். ஆத்மாக்களாகிய நாம் 84 பிறவிகளின் பாகத்தை முடித்து திரும்பிச் செல்கிறோம் என்று உள்ளுக்குள் புத்தியில் இருக்கிறது. பிறகு சொர்க்கத்திற்குச் செல்ல பாபா நமக்கு இராஜயோகத்தின் படிப்பைக் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார். இந்த இராஜயோகத்தின் படிப்பைக் கொடுத்து சொர்க்கத்தின் மகாராஜா மகாராணி ஆக்கக் கூடியவர் தந்தையைத் தவிர வேறு யாரும் இருக்க முடியாது என்று குழந்தைகள் தெரிந்திருக்கிறார்கள். இது நடக்க முடியாத காரியம் ஆகும். பாபா ஓரேயொரு முறை வந்து சொர்க்கத்தின் எஜுமான் ஆக்குவதற்காக படிப்பிக்கிறார். குழந்தைகளாகிய நாம் தந்தையின் மூலமாக எல்லைக்கப்பாற்பட்ட உலகத்தின் செய இராஜ்யத்தை அடைவதற்காக படிப்பை படித்துக் கொண்டிருக்கிறோம் என்று புத்தியில் இருக்கிறது. நாம் எங்கு அமர்ந்திருக்கிறோம் என்பது இப்போது இனிமையிலும் இனிமையான குழந்தைகளாகிய உங்கள் புத்தியில் இருக்கிறது. மனிதர்களின் சிந்தனை எங்கெங்கோ போய்க் கொண்டே இருக்கிறது. படிக்கக்கூடிய நேரத்தில் படிப்பு, விளையாட்டு நேரத்தில் விளையாட்டு.

நாம் எல்லைக்கப்பாற்பட்ட தந்தையின் முன்னால் அமர்ந்திருக்கிறோம். முன்பு தெரியாமல் இருந்தோம். பகவான் வந்து இராஜயோகம் கற்றுக் கொடுக்கிறார் என்று எந்த மனிதருக்கும் தெரிவதில்லை. இப்போது குழந்தை களாகிய நீங்கள் புரிந்துள்ளீர்கள் - பல பிறவிகளாக நாம் பக்தி செய்து கொண்டே வந்தோம். இந்த ஞானத்தை பாபாவைத் தவிர வேறு யாரும் கொடுக்க முடியாது. எதுவரை தந்தை வரவில்லையோ அதுவரை உலக இராஜ்யத்தின் ஆஸ்தி எப்படி கிடைக்கும்? இது யாருடைய புத்தியிலும் வருவதில்லை. நாம் பகவானுடைய குழந்தைகள், அவர் சொர்க்கத்தை படைக்கக் கூடியவர் ஆவார். பிறகு ஏன் நாம் சொர்க்கத்தில் இல்லை? ஏன் நரகத்தில் துக்கம் அடைந்து கொண்டிருக்கிறோம்? ஹே, பகவான் ஹே, பத்தீ பாவனா! என்று சொல்கிறார்கள் ஆனால் நாம் ஏன் துக்கமாக இருக்கிறோம் என்பது புத்தியில் வருவதில்லை. தந்தை குழந்தைகளுக்கு துக்கம் கொடுக்கிறாரா என்ன? தந்தை குழந்தைகளுக்காக உலகத்தைப் படைக்கிறார். துக்கத்திற்காக படைக்கிறாரா என்ன? அப்படி இருக்க முடியாது. இப்போது குழந்தைகளாகிய நீங்கள் ஸ்ரீமத்பாடி நடிக்கக் கூடியவர்கள். அலுவலகம் அல்லது தொழில் செய்யுமிடம் என்று எங்கு அமர்ந்திருந்தாலும் நமக்கு படிப்பிக்கக்கூடியவர் பகவான் தந்தை ஆவார் என்பது புத்தியில் இருக்கிறது. நாம் தினமும் காலையில் வசுப்புக்குச் செல்ல வேண்டும் வசுப்பிற்குச் செல்லக் கூடியவர்களுக்குத் தான் நினைவு இருக்கும். யார் வசுப்பிற்கு வரவில்லையோ அவர் படிப்பையும் படிப்பிக்கக்கூடியவரையும் எப்படிப் புரிந்து கொள்ள முடியும்? இந்த புதிய விஷயங்களை நீங்கள் தான் தெரிந்திருக்கிறீர்கள். எல்லைக்கப்பாற்பட்ட தந்தை புதிய உலகத்தைப் படைக்கூடியவர், அவர் வந்து புதிய உலகத்திற்காக நம்முடைய வாழ்க்கையை வைத்திற்குச் சமமாக உருவாக்குகிறார். எப்போதிலிருந்து மாயையின் பிரவேசம் ஏற்பட்டதோ அப்போதிலிருந்து நாம் சோழி போல ஆகிக்கொண்டே வந்துள்ளோம். கலைகள் குறைந்து கொண்டே போனது. நமக்கு எதுவும் தெரியாத அளவிற்கு மாயை நம்மை தின்று கொண்டே வந்துள்ளது. இப்போது தந்தை வந்து குழந்தைகளை அஞ்ஞான தூக்கத்திலிருந்து எழுப்பியுள்ளார். அஞ்ஞான தூக்கத்தில் விழுந்து கிடக்கிறார்கள். ஞானத்தை ஞானக்கடல் தான் கொடுக்கின்றார், வேறு யாரும் கொடுக்க முடியாது. நம்முடைய ஒரேயொரு அன்பான தந்தை ஞானக்கடல், பத்தொவனன் தான் ஞானத்தைக் கொடுக்க முடியும். பாபா இந்த யுக்தியின் மூலம் நம்மை தூய்மையாக்கிக் கொண்டிருக்கிறார் என்று குழந்தைகள் தெரிந்திருக்கிறார்கள். பத்தொவனன் தந்தையே வாருங்கள் என்று அழைக்கவும் செய்கிறார்கள், ஆனால் அவர் எப்படி வந்து தூய்மையாக்குவார் என்று புரிந்து கொள்வதில்லை. வெறுமனே பத்தொவனன் என்று சொல்லிக் கொண்டே இருப்பதன் மூலம் தூய்மையாக ஆக மாட்டார்கள்.

இந்த நேரம் அனைவரும் தூய்மையற்று பிரஷ்டாக்சாரிகளாக (கீழானவர்களாக) இருக்கிறார்கள் என்று நீங்கள் தெரிந்திருக்கிறீர்கள். அவர்கள் பிரஷ்டாக்சாரத்தின் மூலம் உருவாகிறார்கள். அவர்களுடைய காரியமும் அப்படித் தான் இருக்கும். எல்லைக்கப்பாற்பட்ட தந்தை வந்து இதைப் புரிய வைக்கிறார். நீங்கள் இங்கே முன்னால் அமர்ந்து கேட்கிறீர்கள், ஆக உங்களுடைய புத்தி தந்தையோடு இணைக்கப்பட்டுள்ளது. பிறகு தவறான தொடர்பில் செல்கிறார்கள், பலரைச் சந்திக்கிறார்கள், விஷயங்களைக் கேட்கிறார்கள். அப்போது முன்னால் அமர்ந்து கேட்கும் போது இருந்த மனோநிலை மாறி விடுகிறது. இங்கேயோ முன்னால் அமர்ந்துள்ளீர்கள். சுயம் ஞானக்கடல் பரம்பிதா பரமாத்மா வந்து ஞான அம்பு விடுகிறார். ஆகையால் மதுபனுக்கு மகிழை இருக்கிறது. மதுபனுடைய முரளி என்று பாடவும் செய்கிறார்கள். முரளி நிறைய இடங்களில் இசைக்கப்படுகிறது. ஆனால் இங்கே முன்னால் வந்து புரிய வைக்கிறார் மற்றும் ஏதேனும் தலைகீழான தொடர்பில் போய் விடக்கூடாது, எச்சிக்கையாக இருங்கள் என்று குழந்தைகளுக்கு எச்சிக்கையும் கொடுக்கிறார். மனிதர்கள் உங்களுக்குக் கைகீழான விஷயங்களை சொல்லி பயமுறுத்தி இந்த படிப்பிலிருந்தே நீக்கி விடுவார்கள். நல்ல நட்பு கரை சேர்க்கும் கெட்ட நட்பு மூழ்கடித்து விடும். இங்கே கத்தியமான தந்தையுடன் நட்பு ஏற்படுகிறது. நாம் ஒருவரிடமிருந்து தான் கேட்போம், ஒருவருடைய கட்டளையைத் தான் ஏற்போம் என்று நீங்கள் உறுதிமொழியும் செய்கின்றீர்கள். உங்கள் அனைவரின் தந்தை, ஆசிரியர், சத்குரு, அவர் ஒருவர் தான். அங்கே குருமார்கள் வெறுமனே சாஸ்திரங்களை மட்டும் சொல்லி கொண்டேயிருக்கிறார்கள். புதிய விஷயம் எதுவும் கிடையாது. தந்தையின் அறிமுகத்தைக் கொடுக்க முடிவதில்லை. அவர்களுக்கு ஞானத்தின் விஷயங்களும் தெரியாது. அனைவரும் தெரியாது என்று சொல்லிக் கொண்டே

வந்தார்கள். எங்களுக்கு படைப்பவர் மற்றும் படைப்பு பற்றி தெரியாது என்கிறார்கள். எப்போது பாபா வருகிறாரோ அப்போது தான் புரிய வைக்கிறார். அந்த கலியுக குருமார்களும் வரிசைக்கிரமமாக இருக்கிறார்கள். சிலருக்கு லட்சக்கணக்கான சீடர்கள் இருக்கிறார்கள். நம்முடைய சத்குரு ஒரே ஒருவர் தான் என்று புரிந்திருக்கிறீர்கள். இறந்து போவது போன்ற விசயங்களே கிடையாது. இந்த சீர்ம் சிவபாபாவுடையது அல்ல. அவர் அசீரி, அமர் (அழிவற்றவர்) ஆவார். நம்முடைய ஆத்மாவுக்கும் அமர கதை சொல்லி, அமராக ஆக்கிக் கொண்டிருக்கிறார். அமரபுரிக்குக் கொண்டு செல்கிறார், பிறகு சகதாமத்திற்கு அனுப்பி விடுகிறார். நிர்வாண தாமம் தான் அமரபுரியாகும். இப்போது உங்களுடைய புத்தியில் இருக்கிறது - ஆத்மாக்களாகிய நாம் சீர்த்தை விட்டு தந்தையிடம் சென்று விடுவோம். பிறகு யார் எவ்வளவு முயற்சி செப்தார்களோ அதன்படி பதவியடைவார்கள். வகுப்பு மாற்றம் அடைகிறது. நம்முடைய படிப்புக்கான பதவி இந்த மரணலோகத்தில் கிடைப்பதில்லை. இந்த மரணலோகம் பிறகு அமரலோகம் ஆகிவிடும். நாம் சத்யுகம் திரேதாயுகத்தில் 21 பிறவிகள் ராஜ்யம் செய்தோம். பிறகு துவாபா கலியுகத்திற்கு வந்தோம் என்பது இப்போது உங்களுக்கு நினைவு வந்துள்ளது. இப்போது இது நம்முடைய கடைசி பிறவி ஆகும். பிறகு நாம் திரும்பிச் செல்வோம். முக்திதாமம் வழியாக சகதாமத்திற்கு வருவோம். பாபா குழந்தைகளுக்கு எவ்வளவு புத்துணர்வு ஊட்டுகிறார். நாம் 84 பிறவிகளின் சக்கரத்தில் வருகிறோம் என்று ஆத்மா புரிந்து கொள்கிறது. பரமாத்மா சொல்கிறார் - நான் இந்த சக்கரத்தில் வருவதில்லை. எனக்குள் இந்த சிருஷ்டி சக்கரத்தின் ஞானம் இருக்கிறது. பதீதபாவனன் எல்லைக்கப்பாற்பட்ட தந்தையாவார் என்று நீங்கள் தெரிந்துள்ளீர்கள். ஆக அந்த எல்லைக்கப்பாற்பட்டவர் தான் தூய்மைபடுத்தக் கூடியவராக இருப்பார் அல்லவா? எந்த மனிதரும் எல்லைக்கப்பாற்பட்ட தந்தை ஆக முடியாது. அந்த எல்லைக்கப்பாற்பட்ட தந்தை ஒருவர் தான் ஆவார்.

ஆத்மாக்களாகிய நாம் அங்கே (பரந்தாமத்தில்) வசிக்கக்கூடியவர்கள் என்று நீங்கள் தெரிந்திருக்கிறீர்கள். அங்கிருந்து பிறகு சீர்த்தில் வருகிறீர்கள். முதன் முதலில் நடிப்பை நடிக்க யார் வருகிறார்கள் என்பதை நீங்கள் புரிந்து கொள்கிறீர்கள். ஆத்மாக்களாகிய நாம் நிராகார உலகத்திலிருந்து நடிப்பை நடிக்க வந்திருக்கிறோம். இந்த நேரம் குழந்தைகளாகிய உங்களுக்கு ஞானம் கிடைத்துள்ளது. எப்படி வரிசைக்கிரமமாக ஒவ்வொரு தர்மத்தினரும் தன்னுடைய பாகத்தின்படி வருகிறார்கள் என்பதை அழிவற்ற நாடகம் என்று சொல்லப்படுகிறது. இது யாருடைய புத்தியிலும் கிடையாது. நாம் எல்லைக்கப்பாற்பட்ட நாடகத்தின் நடிகர்கள் ஆவோம். எல்லைக்கப்பாற்பட்ட வரலாறு புவியியலை, தன்னுடைய பிறவிகளை தெரிந்து கொள்ளவில்லை. பாபா முயற்சியின் ஆதாரத்தில், உங்களுக்கு எவ்வளவு புத்துணர்வு ஊட்டுகிறார். சிலர் மிகுந்த மகிழ்ச்சியில் இருக்கிறார்கள். பாபா நமக்கு சத்தியமான ஞானம் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார். வேறு எந்த மனிதரும் இந்த ஞானத்தைக் கொடுக்க முடியாது. ஆகையால் இதை அஞ்ஞான இருள் என்று சொல்லப்படுகிறது. நாம் அஞ்ஞான இருங்களுக்குள் எப்படி வந்தோம், பிறகு ஞானத்தின் வெளிச்சத்திற்கு எப்படிப் போக வேண்டும் என்பதை இப்போது நீங்கள் தெரிந்து கொள்கிறீர்கள். இதை கூட வரிசைக்கிரமமாகப் புரிந்து கொள்ள முடிகிறது. கடுமையான இருள் மற்றும் நல்ல வெளிச்சம் என்று எதைச் சொல்ல முடியும். இந்த வார்த்தைகள் எல்லைக்கப்பாற்பட்டதாகும். அரைக்கல்பம் இரவு அரைக்கல்பம் பகல் அல்லது மாலை மற்றும் காலை என்று புரிந்து கொள்ளுங்கள். இது எல்லைக்கப்பாற்பட்ட விசயமாகும். பாபா வந்து அனைத்து சாஸ்திரங்களின் சார்த்தைப் புரிய வைக்கிறார். தான், புண்ணியங்கள் செய்வதால், சாஸ்திரங்கள் படிப்பதால் அல்பகால சுகம் கிடைக்கிறது. பாபா சொல்கிறார் - உலகத்தின் எஜமானராக உருவாக்கக்கூடிய நான் இவற்றின் மூலம் கிடைப்பதில்லை, அனைவரும் உலகத்தின் எஜமானராக ஆக முடியாது என்பதையும் புரிந்து கொள்கிறீர்கள். யாருக்கு தந்தை படிப்பிக்கிறாரோ அவர்கள் தான் உலகத்தின் எஜமானர் ஆகிறார்கள். அவர்கள் தான் இராஜ்யோகம் கற்றுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். முழு உலகமும் இராஜ்யோகம் கற்றுக் கொள்வதில்லை. கோடியில் சிலர் தான் படிக்கிறார்கள். சிலர் 5-6 வருடங்கள், 10 வருடங்கள் இராஜ்யோகம் கற்கிறார்கள், பிறகு படிப்பை விட்டு விடுகிறார்கள். பாபா சொல்கிறார் - மாயை மிகவும் பிரபலமானது முற்றிலும் முட்டாளாக ஆக்கி விடுகிறது. விவாகரத்து செய்து விடுகிறார்கள். ஆச்சரியபடும்படி தந்தையினுடையவராக ஆகிறார்கள், கேட்கிறார்கள் பிறகு விவாகரத்து கொடுத்து விடுகிறார்கள். பாபா சொல்கிறார் - அவர்கள் மீதும் தோழம் (குறை) கிடையாது. இந்த மாயை புயல் கொண்டு வருகிறது. அப்படிப்பட்ட பிரியதர்ஷினிகள் யாரை அலங்கரித்து சொர்க்கத்தின் மகாராணியாக ஆக்குகின்றாரோ அவரைக் கூட விட்டு விடுகிறார்கள். ஆனாலும் பாபா சொல்கிறார் - யாருடன் நிச்சயதார்த்தம் செய்தீர்களோ அவரை நினைவு செய்ய வேண்டும். நினைவு எளிதில் ஏற்படுவதில்லை. அரைக்கல்பமாக பெயர், ரூபத்தில் மாட்டிக் கொண்டே வந்தீர்கள். இப்போது தன்னை ஆத்மா என்று புரிந்து தந்தையை நினைவு செப்புங்கள். மிகவும் கடினம். சத்யுகத்தில் நீங்கள் ஆத்ம அபிமானி ஆகின்றீர்கள். ஆனால் பரமாத்மாவைத் தெரிந்திருக்க மாட்டார்கள். பரமாத்மாவை ஓரேபொரு முறை தான் தெரிந்து கொள்கிறீர்கள். இங்கே நீங்கள் அரைக்கல்பத்தில் தேக அபிமானியாக ஆகி விடுகிறீர்கள். ஆத்மாக்கள் ஒரு சீர்த்தை விட்டு இன்னொரு சீர்த்தை எடுத்து பாகத்தை நடிக்க வேண்டும் என்பதைக் கூட விட்டு விடுகிறார்கள். புரிந்து கொண்டால் பிறகு அழுவதற்கான அவசியமே இல்லை. தந்தை மூலமாக சகதாமத்தின் ஆஸ்தி கிடைத்துக் கொண்டிருக்கிறது எனும் போது ஏன் முழுமையான கவனம் கொடுக்கக்கூடாது. நல்லது.

இனிமையிலும் இனிமையான தேடிக்கண்டெடுக்கப்பட்ட செல்லக் குழந்தைகளுக்கு தாயும் தந்தையுமான பாப்தாதாவின் அன்பு நினைவுகள் மற்றும் காலை வணக்கங்கள். ஆன்மீகக் குழந்தைகளுக்கு ஆன்மீகத் தந்தையின் நமஸ்காரம்.

தாரணைக்கான முக்கிய சாரம்:

1. ஒரு தந்தையின் கட்டளைப்படி தான் நடக்க வேண்டும். ஒரு தந்தையிடம் தான் கேட்க வேண்டும். மனிதர்களின் தலைகீழான விசயங்களைக் கேட்டு அவர்களின் பிரபாவத்தில் வரக்கூடாது. தலைகீழான தொடர்பு வைக்கக்கூடாது.
2. படிப்பையும் படிப்பிக்கக்கூடியவரையும் சுதா நினைவில் வைக்க வேண்டும். அதிகாலையில் வசூப்பிற்கு கண்டிப்பாக வர வேண்டும்.

வரதானம் - தூய்மையின் ராயல்டி மூலமாக பிராமண வாழ்க்கையின் விசேஷத்தன்மையை பிரத்யட்சப்படுத்தக்கூடிய சம்பூர்ண தூய்மையானவர் ஆகுக.

தூய்மையின் ராயல்டி தான் பிராமண வாழ்க்கையின் விசேஷத் தன்மையாகும். ராயலான குடும்பத்தின் குழந்தை என்றால் அவருடைய முகத்தின் மூலம் நடத்தையின் மூலம், இவர் ஏதோ ராயலான குலத்தைச் சேர்ந்தவர் என்பது தெரிய வருகிறது. அதுபோல பிராமண வாழ்க்கையின் சிறப்பு தூய்மையின் பொலிவினால் தென்படுகிறது. எப்போது என்னத்திலும் தூய்மையற்ற தன்மையின் பெயர் அடையாளம் கூட இல்லையோ அப்போது முகம் மற்றும் நடத்தை மூலம் தூய்மையின் ஜோவிப்பு தென்படும். தூய்மை என்றால் எந்த விகாரம் அல்லது அசுத்தத்தின் தாக்கம் இருக்கக் கூடாது. அப்போது தான் சம்பூர்ண தூய்மை என்று சொல்ல முடியும்.

சுலோகன் - யார் வீணானவைகளை சக்திசாலியாக பரிவர்த்தனை செய்கிறார்களோ அவர்கள் தான் அன்னப்பறவை ஆவர்.